

19. svibnja 2022.

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE

Putem
TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU

Pravna stvar: Na posl.br. : 1. **St-19/2015**

Podnositelj:

DIONIČARI i OSNIVAČI STEČAJNOG DUŽNIKA:

1. Darko Filčić, Maruševac, Maruševac 81D, OIB: 79748101175
2. Dr.sc. Dragutin Matak, Maruševac, Maruševac 81B, OIB: 89297534357
3. Terezija Mitrović, Zagreb, Bartolići 11, OIB: 48028424035
4. Nikica Maretić, Šibenik, Ivana Meštrovića 33, OIB: 53815532530

Svi zastupani po odvjetniku Hrvoju Lukavcu, Zagreb, Meštrovićev trg 10.

STEČAJNI DUŽNIK: **KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju**,
Kaštel-Štafilić, Ivana Pavla II 404, OIB: 47079015776

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

Primjeraka 3
Punomoći

Temeljem čl. 385. i 385.a. ZPP u svezi
čl. 11. st. 10. SZ

Zbog:

- Pravnog pitanja koje nema praksu revizijskog suda i **važno je za razvoj prava kroz sudsku praksu**
- Pravnog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava
- Pravnog pitanja od posebne važnosti za odluku u sporu

I Prijedlog za dopuštenje Revizije podnosi se u zakonskom roku sukladno odredbama čl. 385. st. 1. i 2., čl. 385.a. st. 1. Zakona o parničnom postupku u svezi čl. 11. st. 10. Stečajnog zakona („NN“ 44/96, 29/99 ... 116/10 i 25/12) i čl. 400. St. 2. ZPP-a, protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.broj: 66 **PŽ-1166/2022-3** od 23.03.2022. (u daljem tekstu: Drugostupanjsko rješenje), obzirom da su pobijanim Drugostupanjskim rješenjem odbačene i odbijene različite žalbe različitih grupa podnositelja iz skupina „dioničari stečajnog dužnika“ i „stečajni vjerovnici“, podnesene povodom pravno i sadržajno nepovezanih predmeta, i to na način da je:

1.1. PRVIM DIJELOM POBIJANOG DRUGOSTUPANJSKOG RJEŠENJA (točka I. izrijeke)

... potvrđeno prvostupanjsko rješenje Trgovačkog suda u Splitu (dalje: stečajni sud) posl.br. : 1. **St-19/2015-852 od 6. travnja 2021.g.**, kojim se po sucu iz čl. 71. St. 5. i St. 6. ZPP-a odbijaju žalbe dioničara stečajnog dužnika Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju (dalje: Dužnik) i dopušta nadležnom općinskom sudu da vlasništvo nad 8 nekretnina iz stečajne mase otuđi Dužniku na osnovi ništetne pravne radnje, koju je stečajni sud proveo u rujnu 2020. g. u prekomjernu materijalnu korist člana odbora vjerovnika, sa posljedicom velike gospodarske štete Dužniku, za cijenu bitno nižu od one utvrđene prisilnim propisom Republike Hrvatske iz čl. 247. St. 7. SZ-a („NN“ br. 71/15 i 104/17, u svezi čl. 441. St. 2.), a

1.2. DRUGIM DIJELOM POBIJANOG DRUGOSTUPANJSKOG RJEŠENJA (točke II. i III. izrijeke)

... potvrđeno prvostupanjsko rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj: 1. **St-19/2015-1011** od 25. siječnja 2022.g., kojim se pogrešnom primjenom materijalnog prava (čl. 199. st. 1. t. 3. SZ-a) protivno Ustavu RH (čl. 48. St. 1., 49. St. 3. i St. 4. i čl. 50. St. 1.) i propisu iz čl. 345. st. 1. Stečajnog zakona („NN“ br. 71/15, 104/17) određuje brisanje stečajnog dužnika iz registra nadležnog suda i dopušta ...

- nepotrebno produljenje dužnosti stečajnog upravitelja i moguće zlouporabe ovlasti
- nezakonito raspolaganje tzv. „predvidivim“ troškovima stečajnog postupka
- **neustavno ograničavanje prava Dužnika na slobodno raspolaganje preostalom stečajnom masom**, te drugim stvarnim pravima, koja nakon podmirenja svih tražbina utvrđenih u stečajnom postupku, prema odredbama nacionalnih zakona i propisa na snazi u Europskoj uniji, u ime i za korist Dužnika zastupa jedino predstojeća Uprava dioničkog društva, a nipošto stečajni upravitelj.

FORMAT DRUGOSTUPANJSKOG AKTA I PROIZVOLJAN NAČIN SUDSKOG ODLUČIVANJA

II Pobijano Drugostupanjsko rješenje je **doneseno 23. ožujka 2022. godine**, 8 dana nakon što je Visoki trgovački sud RH podnositeljima žalbi dao službeno očitovanje Ureda Predsjednika suda o pravilima dodjele predmeta u rad sucima tog Suda¹. Tom pravnom stajalištu VTS-a RH od 15.03.2022. g. oprečan je i format pobijanog Drugostupanjskog rješenja i povezani postupak odlučivanja VTS-a RH o žalbama podnositelja. **Istim Drugostupanjskim rješenjem odbijene su i odbačene dvije različite žalbe, te potvrđena dva predmetno i kronološki nepovezana prvostupanjska rješenja**, donesena u jednom stečajnom postupku sa vremenskim odstupanjem duljim od 9 mjeseci:

- Rješenje Trgovačkog suda u Splitu posl.br. : 1. St-19/2015-852 od 6. travnja 2021. god. (dalje: Rješenje 852) koje su pobijali dioničari Dužnika, obzirom je njime odbačena žalba dioničara Dužnika protiv rješenja o predaji istog suda posl.br. : 1. **St-19/2015-827** od 16. ožujka 2021. g.

- Rješenje Trgovačkog suda u Splitu o zaključenju stečajnog postupka sa ništetnim nalogom za brisanje Dužnika iz sudskog registra, posl.br. : 1. **St-19/2015-1011** od 25. siječnja 2022. god. (dalje: Rješenje), protiv kojeg su **žalbe podnijeli i dioničari Dužnika** zbog grubih povreda Dužnikovih stvarnih prava zajamčenih bitnim odredbama SZ-a, ZPP-a, Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (i time u svezi povrede njihova prava vlasništva kao vlasnika udjela u pravnoj osobi Dužniku), i **stranka iz čl. 70. st. 1. SZ-a**, iz razloga što je stečajni sud pobijanim Rješenjem zauzeo stajališta oprečna svojim prethodnim utvrđenjima u istom postupku, zatim i pravnim shvaćanjima stečajnog upravitelja po pitanju stvarnih prava podnositelja nakon završne diobe

Netransparentnom praksom odlučivanja o različitim predmetima i više žalbi različitih podnositelja **po istom sudbenom vijeću VTS-a RH u sklopu jednog sudskog odlučivanja**, bitno se narušava pravna sigurnost podnositelja i njihovo pravo na pošteno suđenje zajamčeno člankom 29. Ustava RH, čl. 4. St. 1. Zakona o sudovima, kao i člankom 6.1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. S druge strane, ne može se pronaći relevantna sudska praksa u stečajnim postupcima koja bi opravdala takav model suđenja, **niti je revizijski sud o ovakvoj nepravilnoj okolnosti do sada zauzeo jedinstveno pravno stajalište, važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni.**

Podnositelji stoga opravdano očekuju da revizijski sud pravično ispita činjenice koje **dokazuju njihov neravnopravan položaj u primjeni prava na pošteno suđenje pred nepristranim sudom**, dan formom Drugostupanjskog rješenja, odnosno pripadajućim načinom donošenja nepovezanih odluka višeg suda na isti dan po istom

---

¹ Detaljnije na str. 4. i 5. Prijedloga, „Ranije stajalište drugostupanjskog suda“

sudbenom vijeću u istom sudskom aktu. I da o tako spornoj pravnoj stvari dopusti Reviziju, sa ciljem donošenja jedinstvenog pravnog stajališta Vrhovnog suda RH, koje će ojačati pravnu sigurnost u zemlji efikasno otklanjajući jaz između objektivnih i subjektivnih očekivanja podnositelja žalbi (u smislu opće definicije načela jednake primjene prava i adekvatne sudske zaštite²) i proizvoljnih postupovnih pravila viših sudova.

2.1. ODLUČNE ČINJENICE:

2.1.1. RANIJE STAJALIŠTE DRUGOSTUPANJSKOG SUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je po Uredu Predsjednika tog suda, Ivice Omazića, službenim očitovanjem podnositeljima od **15. ožujka 2022. god.**³, utvrdio da se „predmeti u Sudu dodjeljuju sukladno odredbama Pravilnika o radu u sustavu eSpis („Narodne novine“, 35/2015, 123/15, 45/16, 29/17, 119/18, 39/20, 138/20, 147/20, 70/21, 99/21, 145/21 i 23/22)⁴ automatskom nasumičnom dodjelom predmeta kroz informacijski sustav koji je u primjeni u poslovanju suda (eSpis) i sukladno Godišnjem rasporedu poslova“, te je VTS RH **u svojem očitovanju zauzeo pravno shvaćanje da su istom sucu** (različiti) **„predmeti dodijeljeni jer se radi o povezanim predmetima“**, a „ako je povodom žalbe odluka ukinuta“, u slučaju ponovne žalbe u istom predmetu „spis (će se) dodijeliti rješavatelju koji ga je već rješavao.“

U odlukama I. i II. pobijanog Drugostupanjskog rješenja očit se ne radi o „povezanim predmetima“, u smislu tumačenja iz opisanog očitovanja Ureda predsjednika Visokog trgovačkog suda RH. Različiti predmeti o kojima je odlučeno Drugostupanjskim rješenjem su:

- Žalba dioničara Dužnika iz travnja 2021. godine, o kojoj je odlučeno u točki I. izrijeka Drugostupanjskog rješenja, podnesene zbog činjenja velike materijalne štete Dužniku te njegovim dioničarima, povodom razloga opisanih točkom 1.1. ovog Prijedloga, tj. zahtjev dioničara Dužnika da se ispita zakonitost predaje vlasništva nad imovinom Dužnika temeljem ništetnog pravnog posla jednom od članova odbora vjerovnika
- Žalba dioničara Dužnika i stranke stečajnog postupka iz veljače 2022. godine, o kojoj je odlučeno točkama II. i III. izrijeka Drugostupanjskog rješenja, podnesena u bitnome zbog razloga opisanih točkom 1.2. ovog Prijedloga, tj. njihovo pobijanje zaključenja stečajnog postupka uz nalog za brisanjem Dužnika unatoč velikoj materijalnoj i financijskoj imovini preostaloj u stečajnoj masi, nakon što su isplaćeni sve tražbine utvrđene kroz stečajni postupak

---

² u skladu sa građanskim, ustavnim i ljudskim pravima podnositelja žalbi u RH

³ Podnesen Sudu povodom indikacija o nepoštivanju Pravilnika o radu u sustavu eSpis prilikom raspolaganja žalbama dioničara Dužnika u naslovljenom stečajnom postupku

⁴ dalje: Pravilnik

ODVJETNIK HRVOJE LUKAVEC

Meštrovićev trg 2, HR-10 000 Zagreb

Kontakt: 095 390 4035, email: hrvoje.lukavec@gmail.com

Rješenje TS u Splitu o zaključenju stečajnog postupka u pravnom smislu ne proizlazi iz pobijanog rješenja istog suda posl.br. : 1. St-19/2015-852, čak ni neizravno. Kada se još uzme u obzir i spomenuto vremensko rastojanje između donošenja pobijanih prvostupanjskih rješenja, te činjenica da su žalbe podnijele različite grupe podnositelja, onda je jasno da bi imenovanje rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj: 1. St-19/2015-852 i posl. broj: 1. St-19/2015-1011 terminom „povezani predmeti“ bilo netočno pravno tumačenje.

Ranije stajalište VTS RH dano očitovanjem tog suda 8 dana prije donošenja pobijanog Drugostupanjskog rješenja, jedino tu „povezanost predmeta“ (uz iznimku iz čl. 57. st. 4. Pravilnika) dopušta kao pravni uvjet da isti sudac odluči o više različitih žalbi dodijeli istom sucu ili sutkinji, bez novog automatskog (nasumičnog) odabira suca.

Dodatne činjenice koje nesporno ukazuju da je način donošenja pobijanog Drugostupanjskog rješenja oprečan ranijem stajalištu istog Suda od 15. ožujka 2022. (kao i propisima Pravilnika) jesu:

- istoj sutkinji su **dva nevezana predmeta**, dodijeljena na isti dan, iako je između podnošenja predmetnih žalbi protekao period bitno dulji od 6 mjeseci
- Potom su **za rješavanje obje, bitno različite žalbe, izabrani i ista predsjednica vijeća i ista članica sudbenog vijeća.**
- U predmetu koji je 10. ožujka 2022. g. VTS RH otvorio pod brojem PŽ-1166/2022-3 nije prisutna ni okolnost iz čl. 57. st. 4. za korištenje iznimke od pravila nasumične dodjele predmeta u rad sucima. **Niti jedna od žalbi** koje su odbačene i odbijene pobijanim Drugostupanjskim rješenjem nije podnesena povodom ukidanja neke prvostupanjske odluke (kao „ponovna žalba“), nego su podnositelji obje žalbe podnijeli protiv rješenja stečajnog suda o kojima VTS RH još nije odlučivao u drugostupanjskom postupku.

Stoga ni prema ranijem pravnom stajalištu drugostupanjskog suda, ni prema pravilima propisanim Pravilnikom nije postojalo dostatnih zakonskih uvjeta da se između 10. i 23. ožujka 2022. istom sucu izvjestitelju, Tatjani Kujundžić Novak, „nasumičnom dodjelom“ dodijele dvije kronološki nepovezane žalbe podnositelja, odlučene (odbijene) Drugostupanjskim rješenjem. Ovdje valja naglasiti da se iz podataka dostupnih podnositeljima putem službenih stranica Ministarstva pravosuđa i uprave, kao ni izravnim obraćanjem nižem i višem sudu ne može doznati kojeg je dana istoj sutkinji dodijeljena druga od dvije žalbe, nakon što je po prvoj 10.03.2022. g. otvoren naslovljeni predmet na VTS-u. Što je također nepravična okolnost koja upućuje na činjenicu da je u svrhu raspolaganja predmetnim žalbama, te donošenja Drugostupanjskog rješenja viši sud koristio proizvoljna postupovna pravila, koja nisu prisutna u hrvatskom Zakonu o sudovima, Stečajnom zakonu, Pravilniku i drugim važećim izvorima prava RH i EU.

Očito je drugostupanjski sud samoinicijativno zaključio da može u predmet otvoren po jednoj žalbi, i jednom pravnom pitanju uvrstiti dodatni – nepovezani predmet – otvoren

zbog sasvim druge žalbe druge grupe podnositelja i bitno drugačijih pravnih pitanja. I potom oba ta nepovezana predmeta dodijeliti istome sucu ili sutkinji.

Podnositelji prijedloga za dopuštenje revizije smatraju da je ovakvo stajalište drugostupanjskog suda pogrešno i suprotno bitnim hrvatskim propisima iz čl. 3. St. 1. i čl. 4. St. 1. Zakona o sudovima („NN“ 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20 i 21/22, dalje: ZOS), te da je potpuno oprečno stajalištu kojeg je isti drugostupanjski sud zauzeo 15. Ožujka 2022.g. prilikom odlučivanja o podnesku istih podnositelja o već zamijećenoj ručnoj dodjeli predmeta u rad u naslovljenom stečajnom postupku, podnesenoj Sudu temeljem čl. 4. St. 3. ZOS-a. Može se reći da drugostupanjski sud u periodu od 10.-og do 23-eg. ožujka 2022. g. jest kompletirao posao iz svoje nadležnosti propisan odredbom čl. 24. St. 1. ZOS-a u odnosu na dvije različite, nepovezane žalbe podnositelja. Ali na potpuno pogrešan i proizvoljan način, nesukladan kogentnim odredbama Pravilnika i načelima ZOS-a i Ustava RH.

Izlazi nesporno da je Drugostupanjskim rješenjem priznato nepoštivanje kogentne odredbe Stečajnog zakona iz čl. 11. St. 7. (čl. 19. st. 6. u SZ iz 9/15.) u odnosu na žalbu jedne grupe podnositelja. Pa je upitno može li odluka višeg suda uopće biti „valjana“ i legitimna, ako se njome priznaje nepoštivanje neke zakonske odredbe, **bez pojašnjenja zašto je predmet na višem sudu riješen sa 7 mjeseci zakašnjenja** u odnosu na zakonski rok, i pri tome **u njega** (za isto sudbeno vijeće) **uvršten** još jedan nepovezan predmet iz tog (stečajnog) postupka.

Slijedom gore opisanog stajališta drugostupanjskog suda o navedenom postupopravnom pitanju oprečnog u odnosu na stajalište zauzeto u pobijanom Drugostupanjskom rješenju, podnositelji revizije predlažu sud da naslovno revizijski sud zauzme jedinstveno stajalište i podnositeljima dopusti Reviziju zbog slijedećih pitanja iz nadležnosti postupovnog prava:

1. Da li je u smislu odredbi čl. 4. St. 1. Zakona o sudovima, čl. 6.1. (Europske) Konvencije i čl. 29. Ustava RH, u svezi obveze svih sudova u Hrvatskoj danih odredbama čl. 3. St. 1. i čl. 5. ZOS-a, dopušteno višim sudovima da istim drugostupanjskim rješenjem odluče o nepovezanim žalbama:
  - a. podnesenim protiv pravno nepovezanih prvostupanjskih rješenja, donesenih u istom stečajnom postupku ?
  - b. podnesenim višem sudu (putem nižeg suda) u razmaku duljem od 6 mjeseci?
  - c. različitih podnositelja ili grupa podnositelja?

Obzirom da se u aktualnoj sudskoj praksi stečajnih postupaka dioničkih društava u Republici Hrvatskoj (**primjer:** postupci broj: St-1181/2017, St-172/2014, St-25/2012, St-505/2011 i St-113/2014) ne može pronaći istovjetan ili sličan primjer opisanog postupovnog pravila, revizijski sud bi po dopuštenoj Reviziji **trebao zauzeti jedinstveno pravno stajalište u odnosu na svaku od ovih nepoznanica pravne stečevine RH i sudske prakse drugostupanjskih postupaka u stečajevima dioničkih društava.**

2. *Da li je u smislu bitnih odredbi Pravilnika o radu u sustavu eSpis („NN“ 35/2015) i načela „nasumične“ dodjele predmeta u rad sucima, dopušteno da istome sucu/sutkinji budu dodijeljene nepovezane žalbe različitih (grupa) podnositelja i da za se njihovo rješavanje na drugostupanjskom sudu otvori samo jedan predmet?*
3. *Da li je viši sud, kada utvrdi nemogućnost poštivanja prisilnog propisa RH za rješavanje žalbe iz čl. 11. St. 7. Stečajnog zakona (i posljedično prilikom odlučivanja prekrši isti propis), a odluku o zakašnjoj žalbi donese zajedno sa drugom svojom odlukom donesenom unutar Zakonom propisanog roka, dužan priznati takvu nepravilnu okolnost u sklopu drugostupanjske odluke i/ili dati pripadajuće obrazloženje?*

Podnositelji drže da revizijski sud svakako treba dopustiti Reviziju i zauzeti konkretno stajalište u ovakvom slučaju gdje je zakašnjela odluka donesena zajedno sa odlukom donesenom u Zakonom propisanom roku jer postoji rizik da su načela Pravilnika zaobiđena i zato bi se prikrila činjenica da je jedna od žalbi riješena bitno izvan roka iz čl. 11. st. 7. SZ-a, odnosno na značajnu štetu procesnih i ustavnih prava podnositelja iz članka 18. Ustava RH i članka 13.1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

POSljedICE OPREČNE I NEDOSljedNE PRAKSE VIŠEG SUDA, TE NEDOSTATKA PRAVNOG TUMAČENJA REVIZIJSKOG SUDA NA PRAVNU SIGURNOST PODNOSITELJA

Žalbe podnesene sa bitnim vremenskim rastojanjem, o kojima je viši sud odlučio u svega 10 radnih dana istim rješenjem, podnijeli su različiti „podnositelji“ (grupe podnositelja):

- Žalbu protiv rješenja stečajnog suda posl.broj: St-19/2015-852 od 06.04.2021.g. podnijela su samo 4 dioničara Dužnika
- Žalbu protiv rješenja o zaključenju stečajnog postupka posl. br.: 1. St-19/2015-1011 od 25.01.2022.g. podnijelo je sedam dioničara Dužnika i stečajni vjerovnik

U tom smislu, donošenjem jednog drugostupanjskog rješenja za obje grupe podnositelja i njihove žalbe, podnositeljima su upriličene ozbiljne poteškoće u kasnijoj uporabi izvanrednih pravnih lijekova, pravnog instituta iz čl. 377.a. ZPP-a, te obraćanje Ustavnom sudu RH, stoga su oni dovedeni u nepovoljniji položaj u sporu, nego bi to bio da je svaka grupa podnositelja dobila svoje drugostupanjsko rješenje na ime

podnesenih žalbi protiv prvostupanjskih rješenja stečajnog suda. Nesporne su slijedeće odlučne činjenice:

2.1.2. NEPRAVIČNO SKRAĆIVANJE PREKLUZIVNIH ROKOVA ZA PRAVNE LIJEKOVE

Posebno se ukazuje na činjenicu da su odlučivanjem o navedenim različitim i kronološki odvojenim žalbama podnositelja istim Drugostupanjskim rješenjem, na isti dan, bitno narušena prava podnositelja na odgovarajuće zakonske rokove (iz odredbi čl. 377.a. St. 1. i čl. 387. st. 2. ZPP-a te čl. 64. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu RH) u svezi dopuštenog prijedloga za dopuštenje izvanrednog pravnog lijeka i dopunu drugostupanjske presude, te ustavne žalbe.

Podnositeljima je ovim spornim modelom odlučivanja drugostupanjskog suda svaki od navedenih rokova praktički prepolovljen, već iz razloga što su prisiljeni izraditi odgovarajuće pravne lijekove za dvije bitno različite odluke i predmete u okviru jednog zakonskog roka. Unatoč nespornoj činjenici da žalbe povodom kojih je doneseno pobijano Drugostupanjsko rješenje nisu podnijeli višem sudu istoga dana, nego sa razmakom duljim od 6 mjeseci.

Time u praksi podnositelji imaju po svega 15 stvarnih dana po jednom Prijedlogu za dopuštenje revizije, i po 7 ½ dana po jednom Prijedlogu za dopunom Drugostupanjskog rješenja iz čl. 377.a.

Ova nesporna činjenica je također dokaz da je **proizvoljno postupovno pravilo** odlučivanja o vremenski bitno odvojenim žalbama jednom odukom višeg suda, **o kojem Vrhovni sud nije još zauzeo svoje pravno shvaćanje**, uzročnik ozbiljnih povreda prava podnositelja na pošteno suđenje i djelotvoran pravni lijek koja im jamče Ustav RH, Zakon o sudovima i Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Skraćivanjem prekluzivnih rokova kreiranjem opisanog proizvoljnog postupovnog pravila pri višem sudu, ugroženo je u odnosu na većinu podnositelja i načelo „jednakosti oružja“. To je posebno vidljivo u danom formatu Drugostupanjskog rješenja kada se u obzir uzme **da svojstvo „djelotvornosti“ pravnog lijeka čini i dostatno vrijeme da se odgovarajući pravni podnesak sastavi, da se zatraže i naprave odgovarajući uvidi u sudski spis, prikupe pripadajući dokazi, i sve to preda višem sudu u zakonski propisanom roku**.

Vremensko svojstvo „djelotvornosti pravnog lijeka“ je, imajući u vidu odredbe iz čl. 387. Zakona o parničnom postupku i čl. 64. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu RH, očito kategorija zakonodavne vlasti. Stoga podnositelji drže da ono ne može na ovakav nepravičan način biti kompromitirano od strane tijela sa funkcijom sudbene vlasti, neovisno radi li se o pogrešci nižeg ili višeg suda.

Slijedom navedenog, nužno je da revizijski sud donese jedinstveno pravno tumačenje, koje u budućnosti može rješavati problem koji podnositeljima prouzroči ovaj tip forme Drugostupanjskog rješenja. Barem zato da se očuva pravna sigurnost svih podnositelja žalbi u zemlji, koji u svako doba moraju biti ravnopravni pred sudom u (jednakoj)

ODVJETNIK HRVOJE LUKAVEC

Meštrovićev trg 2, HR-10 000 Zagreb

Kontakt: 095 390 4035, email: hrvoje.lukavec@gmail.com

.....
primjeni prava na propisane prekluzivne rokove, za bilo koji od redovnih i izvanrednih pravnih lijekova dopuštenih Zakonom o parničnom postupku i drugim zakonima i važećim izvorima prava Republike Hrvatske.

Zbog činjenice da o navedenom problemu koji nastaje pri ovakvom načinu donošenja odluke viših sudova još nema jedinstvenog stajališta sudova u Republici Hrvatskoj, a važno je za procesna prava podnositelja i osiguranja njihove ravnopravnosti u primjeni prava na Zakonom zadane prekluzivne rokove, podnositelji predlažu da revizijski sud dopusti Reviziju i zbog slijedećeg pravnog pitanja:

4. *Može li drugostupanjski sud jednim rješenjem odlučiti o nepovezanim žalbama podnesenim u vremenskom razmaku duljem od 6 mjeseci, i dostaviti takvo „dvostruko drugostupanjsko rješenje” strankama – bez produljenja procesnih rokova iz čl. 377.a. i čl. 387. St. 2. Zakona o parničnom postupku?*

Da li se u tom slučaju narušava pravna sigurnost podnositelja i ugrožava „vremensko svojstvo” djelotvornosti pravnog lijeka, koju podnositeljima jamče članak 18. Ustava RH i članak 13.1. (Europske) Konvencije?

2.1.3. DODATNE POTEŠKOĆE KOD PODNOŠENJA PRIJEDLOGA ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE PROTIV JEDNOG DRUGOSTUPANJSKOG RJEŠENJA ZA DVA NEPOVEZANA PREDMETA

Osim što se zbog oprečnih stajališta istog Suda oko pravila „nasumične” dodjele predmeta u rad suca (danih unutar svega 8 dana!) narušava povjerenje u načelo nepristranosti suda, praksom donošenja jednog drugostupanjskog rješenja za više nepovezanih žalbi različitih (grupa) podnositelja, otežava se i praktična primjena pravnog instituta iz čl. 385. Zakona o parničnom postupku.

Istim Prijedlogom za dopuštenje revizije, dvije različite grupe podnositelja prisiljene su zajednički nastupiti protiv čak tri različita pravna predmeta odlučena Drugostupanjskim rješenjem. Oni u okviru jednog podneska revizijskom sudu trebaju obrazložiti razloge za dopuštanje revizije za svaki od nepovezanih predmeta zasebno, dostavljati pripadajuće dokaze i činjenice, te se kroz tekst neprestano referirati na koje se pobijano prvostupanjsko rješenje i koje točno podnositelje odnosi koje revizijsko pitanje i njemu pripadne relevantne činjenice i obrazloženja. Što je **dodatno otežano nespornom činjenicom** da pobijano **Drugostupanjsko rješenje sadrži i dva obrazloženja** – za svaku od odlučених nepovezanih žalbi, od kojih **oba imaju jednako numerirane točke od 1. do 15.**

Druga mogućnost koja ostaje podnositeljima je nastupiti pred revizijski sud sa više prijedloga za dopuštenje (više) revizija. U tom slučaju samo u odnosu na Drugostupanjskim rješenjem upriličena materijalnopravna pitanja trebalo bi dva takva

prijedloga uputiti revizijskom sudu. A upitno je na koji način je tu mogućnost Zakon o parničnom postupku predvidio ili propisao nekom jednom svojom odredbom. Stoga je podnositelji smatraju, neophodno da se o tom pravnom pitanju donese jedinstveno stajalište revizijskog suda.

Podnositelji su, ako stvari ostanu kako su dane pobijanim Drugostupanjskim rješenjem, stavljeni u vrlo nepovoljan položaj da zbog proizvoljnog postupovnog pravila višeg suda i nedostatne prakse revizijskog suda ili:

- u jednom roku od 30 dana pred revizijski sud izađu sa najmanje dva prijedloga za dopuštenje revizije protiv jednog drugostupanjskog rješenja, što je stavljanje podnositelja u (neravnopravan) položaj bez presedana u praksi relativno novog pravnog instituta iz čl. 385. ZPP-a i primjene prava građana na njega
- jednim prijedlogom obuhvate i obrazlože čitav niz predmetno nepovezanih revizijskih pitanja, i tako nastupe sa kompleksnim i dugačkim prijedlogom za dopuštenje revizije, što u odnosu na podnositelje otvara rizik da im zbog miješanja nepovezanih predmeta i činjenica Prijedlog u konačnome bude i pravno nerazumljiv

U oba slučaja vidno je ugroženo načelo osiguranja jednake primjene prava na jedan prijedlog za dopuštenje revizije protiv jedne odluke višeg suda.

Stvara se i zbrka kod vrednovanja svih odluka i žalbenih razloga te pripadajućih referenci na ranija stajališta i odluke stečajnog suda, jer se vidno radi o prvostupanjskim rješenjima, koja imaju različita pravna ishodišta i bitno drugačije razloge za dopuštanje Revizije. Samim time podnositeljima je svakako otežano i dokazivanje pogrešnih primjena materijalnog prava iz različitih zakonskih odredbi, koje je u sklopu jednog podneska potrebno dokazati nizom različitih dokaza i ranije prakse sudova za svaki od slučajeva zasebno.

2.1.4. NEVJERODOSTOJNOST POSTUPKA ODLUČIVANJA

Sustav e-Predmet Ministarstva pravosuđa i uprave (dalje: e-Predmet) pokazuje da je predmet poslovni broj: PŽ - 1166/2022 sutkinji Tatjani Kujundžić Novak dodijeljen u rad tek dana 10. ožujka 2022. g., iako je nesporno jedno od pobijanih prvostupanjskih rješenja o kojima je odlučeno tim predmetom doneseno još u travnju 2021. g.

Razumno je pretpostaviti da je predmet u samom startu otvoren za jednu od dvije žalbe o kojima je odlučeno dana 23. ožujka 2022. g. No, u e-Predmetu niti igdje u Drugostupanjskom rješenju nije dano povodom kojeg točno od dva navedena predmeta iz nadležnosti stečajnog suda je dana 10.03.2022. g. na drugostupanjskom sudu otvoren predmet broj: PŽ 1166/2022.

Zbog navedenog, izlazi da je Visoki trgovački sud RH taj predmet otvoren po žalbi protiv prvostupanjskog rješenja iz točke 1.1. ovog Prijedloga trebao i otvoriti i riješiti bitno prije predmeta koji je otvoren povodom žalbe protiv Rješenja opisanog točkom 1.2. ovog Prijedloga.

ODVJETNIK HRVOJE LUKAVEC

Meštrovićev trg 2, HR-10 000 Zagreb

Kontakt: 095 390 4035, email: hrvoje.lukavec@gmail.com

Izlazi da je drugostupanjski sud sa značajnim zakašnjenjem otvorio predmet po žalbi protiv prvog pobijanog rješenja stečajnog suda, i potom u taj predmet istoj sutkinji proizvoljnim postupovnim pravilom dodijelio i žalbu protiv pobijanog Rješenja, bez poštivanja Pravilnika i svoje prethodnog stajališta od 15.03.2022.g. opisanog točkom 2.1.1. Prijedloga. Jer predmeti nisu pravno ni kronološki povezani, što je vidljivo iz dispozitiva pobijanog Drugostupanjskog rješenja, kada se usporede dva različita obrazloženja, dana točkama 1. – 15., str. 2.- 4. zatim točkama 1. – 38. na str. 4. – 11. Osim ako VTS RH ne drži pravno stajalište da su svi predmeti drugostupanjskog odlučivanja u jednom stečajnom postupku „vezani“ o čemu bi onda svakako svoje pravno tumačenje morao donijeti revizijski sud, jer postojeća sudska praksa odlučivanja o žalbama podnesenim u stečaju u Hrvatskoj je za sada oprečna takvom pravnom stajalištu. Uostalom, po takvoj analogiji VTS RH mogao je čekati do zaključenja stečajnog postupka da se akumulira i više od dvije žalbe dioničara Dužnika i vjerovnika, primjerice pet ili šest, pa ih sve riješiti jednom odlukom na isti dan, po istom sudbenom vijeću.

Podnositeljima se zato postupak odlučivanja u povodu kojeg je doneseno Drugostupanjsko rješenje čini kao **nevjerodostojan sudski postupak**. Samim time i postupak zaključivanja stečaja čini kao „uranjen“, posebno nalog iz točke II. izrijeka pobijanog Rješenja stečajnog suda. Sve ovo dodatno potvrđuje navedeno pravno stajalište VTS RH dostavljeno podnositeljima neposredno prije donošenja pobijanog Drugostupanjskog rješenja, koje vidno proturječi načinu dodjele dva nepovezana predmeta istom sucu u rad vidljivom iz Drugostupanjskog rješenja.

III Osim što su spornim postupovnim pravilom odlučivanja o nepovezanim predmetima jednom drugostupanjskom odlukom, na isti dan, sve protustranke stavljene u bitno povoljniji položaj u odnosu na podnositelje (zbog problema opisanih točkama 2.1.2. i 2.1.4.) nepravičan i netransparentan model odlučivanja **dokazano prisutan** kod Drugostupanjskog rješenja još nije viđen u praksi stečajnih postupaka u Republici Hrvatskoj, tj. podnositelji ga nisu uspjeli pronaći proučavanjem različitih odluka VTS-a u više od 5 stečajnih postupaka dioničkih društava slične veličine materijalne imovine i/ili obveza na dan otvaranja stečaja (RIZ odašiljači d.d. u stečaju, VIS d.d. u stečaju, Viadukt d.d. u stečaju, Validus d.d., Modra špilja d.d. u stečaju, TRANSADRIA d.d. u stečaju i drugi postupci).

S druge strane, čak ni kada je isti stečajni sudac vodio stečaj na istom stečajnom sudu (TS u Splitu) nije vidljiva praksa otpreme žalbi podnesenih po nepovezanim predmetima u razmaku duljem od 6 mjeseci skupno višem sudu, što kumulativno upućuje ili na opću nejedinstvenost prakse nižih i viših sudova u Hrvatskoj, ili samo u odnosu na naslovljene podnositelje, samo u ovom stečajnom postupku. Što bi onda bila kritična pristranost višeg suda protustrankama podnositelja da steknu značajnu, nezasluženu prednost u konkretnim postupcima povodom kojih su podnesene žalbe i s tim u svezi i nedopuštenu protupravnu materijalnu korist, preko njihove stvarne moguće i Zakonom dopuštene

gospodarske koristi kao razlučnih vjerovnika stečajnog postupka. Osim ona koja je već priskrbljena protustrankama podnositelja, zbog umanjenja rokova iz Zakona za sastavljanje prijedloga i drugih podnesaka, kao što je opisano točkom 2.1.2. ovog Prijedloga.

Slijedom pravnog stajališta drugostupanjskog suda navedenog točkom 2.1.1. , oprečnog u odnosu na pravno stajalište zauzeto formom i postupkom donošenja Drugostupanjskog rješenja, te **slijedom svih činjenica koje nesporno dokazuju bitno otežavanje podnošenja prijedloga za dopuštenje revizije**, ustavnih žalbi i prijedloga iz čl. 377.a. ZPP-a, uz izvjesnu pristranost višeg suda, podnositelji Prijedloga predlažu da naslovljeni revizijski sud dopusti Reviziju, kako bi se riješila slijedeća materijalnopravno i postupovnopravno pitanja od presudnog značaja za osiguranje jednake primjene prava i o njima zauzela jedinstvena pravna stajališta Vrhovnog suda Republike Hrvatske:

- 1. Smije li viši sud pravomoćnu odluku o žalbi protiv zaključenja stečajnog postupka koje podrazumijeva brisanje stečajnog Dužnika, donijeti ako prethodno još nije donio sve odluke koje je sukladno odredbama ZPP-a i Stečajnog zakona trebalo donijeti po ranijim žalbama i podnescima stranki i drugih podnositelja u istom stečajnom postupku?*
- 2. Koje su pravne i materijalne koristi za podnositelje i vjerovnike stečajnog postupka da viši sud o njihovim žalbama protiv odluka donesenih u stečajnom postupku bitno prije njegova zaključenja, odluči tek nakon zaključenja stečajnog postupka i brisanja stečajnog dužnika iz sudskog registra?*

Na koji način i od koga oni namiruju materijalnu i drugu gospodarsku štetu koja im nastane takvim načinom odlučivanja viših sudova?

- 3. Mogu li dva nepovezana predmeta iz jednog stečajnog postupka biti dodijeljena u rad istom sucu višeg suda na temelju jednog nasumičnog odabira suca, iako Pravilnik ne propisuje tu mogućnost?*

Temeljem koje iznimke iz kojeg hrvatskog ili europskog propisa je takvo postupanje viših sudova dopušteno?

- 4. **Može li se zaključiti stečajni postupak u kojem još nisu riješene sve žalbe na ranije odluke stečajnog suda koje su dopustile pravo žalbe višem sudu?***

IV Konačno, Prijedlogom raspravljeno postupovno pravilo rješavanja nepovezanih predmeta jednom odlukom viših sudova, po istom sudbenom vijeću, i pripadajući format pobijanog Drugostupanjskog rješenja podnositeljima zasigurno

ODVJETNIK HRVOJE LUKAVEC

Meštrovićev trg 2, HR-10 000 Zagreb

Kontakt: 095 390 4035, email: hrvoje.lukavec@gmail.com

otežavaju mogući pristup Europskom sudu za ljudska prava, ukoliko on u budućnosti bude potrebit.

Taj pristup ESLJP-u je konfuznom i pravno kompleksnom izvedbom Drugostupanjskog rješenja otežan do mjere da je on glede svih povreda ljudskih prava (primjerice prava vlasništva podnositelja) upriličenih sa oba pobijana prvostupanjska rješenja, **moguć jedino u teoriji.**

ESLJP jasno ukazuje da nije uputno tome sudu podnositi više od jedne žalbe protiv različitih odluka donesenih u istim sudskim postupcima, posebno ne dok ESLJP ne odluči o prvoj takvoj žalbi.

Sam format žalbe za ESLJP je takav da bi kronološki bilo nemoguće poredati pravna ishodišta, za obje odluke riješene pobijanim Drugostupanjskim rješenjem, a da se taj format doslovno ispoštuje. Jer format žalbe Europskom sudu za ljudska prava zahtjeva da se odluke nacionalnih sudova poredaju kronološki, što je oprečno načinu na koji su one u ovom slučaju riješene od strane višeg suda. Podnositelji su tako prinuđeni odlučiti hoće li danas, sutra pred ESLJP izaći zbog povrede prava vlasništva koju im uzrokuje pobijano prvostupanjsko rješenje iz travnja 2021., o kojem je 23. ožujka 2022. odlučeno točkom I. Drugostupanjskog rješenja ili zbog povrede prava vlasništva koju im uzrokuje pobijano prvostupanjsko rješenje iz siječnja 2022. zbog naloga za brisanje poduzetnika iz sudskog registra, umjesto nastavka Dužnika sukladno odredbi čl. 345. St. 1. SZ-a., o kojem je također dana 23. ožujka 2022. odlučeno točkama II. i III. Drugostupanjskog rješenja. ESLJP format žalbe ne predviđa jednu žalbu za više nego jedne cjelovite odluke prvostupanjskog suda, i kronologiju iscrpljivanja pravnog puta protiv nje pred višim nacionalnim sudovima. S druge strane nemoguće je ESLJP-u podnijeti dvije žalbe po istoj drugostupanjskoj odluci i pripadajućoj odluci Ustavnog suda RH, povodom iste ili slične povrede ljudskog prava zajamčenog Konvencijom i Protokolima.

Kada se uzme u obzir i to da je format obrasca žalbe tom sudu strogo zadan, upitno postaje da li će podnositelji iz redova osnivača i dioničara Dužnika, povodom obje pravno nepovezane odluke pobijanog Drugostupanjskog rješenja koje se njih tiču, u budućnosti moći nastupiti pred ESLJP –

ukoliko se one ne rastave u dva zasebna drugostupanjska rješenja.

Slijedom svega ovoga, podnositelji predlažu da revizijski sud usvoji ovaj Prijedlog i dopusti reviziju po dodatnom pitanju koje je važno i za osiguranje pravne sigurnosti podnositelja, i za osiguranje jedinstvene primjene prava na pristup višim sudovima, Ustavnom sudu RH i ESLJP-u, i za konačnu odluku u sporu ako bi u budućnosti ESLJP o uočenim povredama postupovnog prava i povezanih ljudskih prava podnositelja zauzeo drugačije stajalište od VTS RH koji je donio Drugostupanjsko rješenje u danom formatu.

Jer bi podnositelji bi tada imali i određene mogućnosti da iznova pred nacionalnim sudovima napadnu odluku iz točke II. izrijeke pobijanog Drugostupanjskog rješenja, i njegovo pravno ishodište – nalog iz točke II. izrijeke Rješenja, kojim im je

nanesena značajna materijalna šteta u uvjetima vidne pristranosti nižeg i višeg suda, i nepravичnosti drugostupanjskog postupka.

Zadnje predloženo revizijsko pitanje Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, sukladno odredbi čl. 385.a. St. 4. ZPP-a, stoga glasi:

5. Da li je dopušteno višim sudovima donositi odluke u formatu koji vidno može otežati (ili čak u potpunosti onemogućiti) podnositeljima mogući izlazak pred Europski sud za ljudska prava?

V. Slijedom svega navedenog Podnositelji predlažu Vrhovnom sudu dopustiti reviziju.

**PODNOŠITELJI:
po punomoćniku**